

דְּבַר אַחַר, וּבְאֹר בְּקָר, בְּהוּא נְהִירוֹ דְּבִקְר
 דְּאַבְרָהָם. (דף ג' ע"ב) יִזְרַח שְׁמֵשׁ, דָּא הוּא יַעֲקֹב.
 דְּנְהִירוֹ דִּילִיָּהּ, בְּנְהִירוֹ דְּהוּא בְּקָר. בְּקָר לֹא עֲבוֹת,
 בְּגִין דְּהוּא בְּקָר, לָאוּ אִיהוּ חָשׁוּף, אֶלְא נְהִיר. דְּהָא
 בְּשַׁעְתָּא דְּאֵתִי בְּקָר, לָא שְׁלֵטָא דִּינָא כְּלָל. אֶלְא כְּלָא
 נְהִיר, בְּסִטְרָא דְּאַבְרָהָם. מְנַגַּה מִמָּטָר, דָּא הוּא סִטְרָא
 דִּיּוֹסֵף הַצַּדִּיק, דְּאִיהוּ אֲמִטִיר עַל אַרְעָא, לְאַפְקָא
 דְּשַׁאָה, וְכֹל טִיבוֹ דְּעֵלְמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תָּא חַזִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּלִילִיָּא עָאֵל,
 וּפְרִישׁ גַּדְפוּי עַל עֵלְמָא, כַּמָּה גַּרְדִּינֵי מְהִירִין,
 זְמִינִין לְנַפְקָא, וְלִשְׁלֵטָאָה בְּעֵלְמָא. וְכַמָּה מְאִרִיהוֹן
 דְּדִינִין, מִתְעָרִין בְּכַמָּה סִטְרִין לְזַנְיָהוּ, וְשְׁלִטֵי עַל
 עֵלְמָא. כִּיּוֹן דְּאֵתִי צַפְרָא וְנְהִיר, כְּלָהוּ מְסִתְלָקוּ, וְלֹא

לשון הקודש

הבקר, הדין לא שולט כלל, אלא הכל
 מאיר בעד של אברהם. מנגה ממטר –
 זהו הצד של יוסף הצדיק, שהוא ממטיר
 על הארץ להוציא דשא וכל טוב העולם.
 אמר רבי שמעון, בא ראה, בשעה
 שנכנס הלילה ופורש כנפיו על העולם,
 כמה שומרים מוזיקים מזמנים לצאת
 ולשלוט בעולם, וכמה בעלי הדינים
 מתעוררים בכמה צדדים למינם,
 ושולטים על העולם. כיון שמגיע הבקר

ויזרח לו השמש. בקר לא עבות –
 שאותו בקר הוא לא כל כך עבות, אלא
 מנגה ממטר. נגה ממטר – הוא המטר
 שבא מצד יצחק, שאותו מטר מוציא
 דשא מן הארץ.

דבר אחר ובאור בקר – באותו אור
 הבקר של אברהם יזרח שמש, זה הוא
 יעקב, שאורו באותו אור של הבקר.
 בקר לא עבות – משום שאותו בקר אינו
 חשוף, אלא מאיר, שהרי בשעה שבא

שְׁלֹטִי, וְכָל חַד וְחַד עָאֵל לְדוֹכְתֵיהּ, וְתָב לְאַתְרֵיהּ.
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, הַבְּקָר אֹר, דָּא בְקָר דְאַבְרָהָם.
 וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ, אֵלִין מְאִרִיהוֹן דְּדִינָא, דְּהוּ
 שְׁלֹטִין בְּלִילְיָא. הֵמָּה וְחַמּוּרֵיהֶם (ס"א הַמָּה אֵינּוֹן מְאִרִיהוֹן דְּדִינָא
 דְקֶאֱמְרוּ וְחַמּוּרֵיהֶם) אֵינּוֹן גְּרַדִּינֵי נִימוּסִין, דְּאַתְיִין מִסְטָרָא
 דְּמִסְאָבָא. דְּלֹא אֵינּוֹן קְדִישִׁין, וְלֹא שְׁלֹטִין, וְלֹא
 אֲתִתְיוּן מִכִּי אֲתִי צַפְרָא. וְאֵינּוֹן מִסְטָרָא דְּאֵינּוֹן חֲמָרֵי,
 גְּרַדִּינֵי נִימוּסִין דְּקֶאֱמְרוּ.

דְּהָא לִית לָךְ דְּרַגִּין עֲלָאִין. דְּלֹא אִית (אִית) בְּהוּ
 יְמִינָא וְשְׂמָאלָא, רַחְמֵי וְדִינָא. דְּרַגִּין עַל דְּרַגִּין
 קְדִישִׁין, מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה. וְמִסְאָבִין, מִסְטָרָא
 דְּמִסְאָבָא. וְכִלְהוּ דְּרַגִּין עַל דְּרַגִּין, אֵלִין עַל אֵלִין.
 וְבָבֵל אֲתַר דְּבְקָר דְּאַבְרָהָם אֲתַעַר בְּעֵלְמָא, בְּלָהוּ
 מִתְעַבְרֵי, וְלֹא שְׁלֹטִי. בְּגִין דְּלִית לֹון (ו"ח קוּימָא) לְקִיּוּמָא

לשון הקודש

והם מצדם של אותם החמורים, שומרי
 החקים שאמרו.

שחרי אין לך דרגות עליונות שאין נישו
 בהם ימין ושמאל, רחמים ודין, דרגות
 על דרגות קדושות מצד הקדושה,
 וטמאות מצד הטמאה, וכלם דרגות על
 דרגות, אלו על אלו. ובכל מקום
 שמתעורר הבקר של אברהם בעולם,
 כלם עוברים ולא שולטים, משום שאין

ומאיר, כלם מסתלקים ולא שולטים, וכל
 אחד ואחד נבנם למקומו ושבו למקומו.

כמו שנאמר הבקר אור - זה בקר של
 אברהם. והאנשים שלחו - אלו בעלי
 הדין, שהיו שולטים בלילה. המה
 וחמריהם - והמה - אותם בעלי הדינים
 שאמרו. וחמריהם - הם שומרי החקים
 שבאים מצד הטמאה, שאינם קדושים
 ולא שולטים ולא נראים מכשפא הבקר.

בְּסֵטֶר יְמִינָא, אֱלָא בְּסֵטֶר שְׂמָאלָא. וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עֶבֶד יְמָמָא וְלֵילֵיא, לְאַנְהָגָא כָּל חַד וְחַד
לְסֵטֶרִיהּ בְּדָקָא חַזִּי לֵיהּ. וְנִפְאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל,
בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי.

רַבִּי חֵיָא פִּתַּח וְאָמַר, (מלאכי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי
שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ. תָּא חַזִּי, זְמִין
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַנְהָרָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הֵהוּא
שְׂמָשׁ, דְגִנְזֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִזְמָא דְאַתְבְּרֵי
עֵלְמָא. (דְגִנְזֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא) מִקְמֵי רִשְׁעֵי דְעֵלְמָא. כְּמָה
דְכָתִיב, (איוב לח) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרָם.

וְהֵהוּא נְהוֹרָא גִנְזֵי לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְכִד
נִפְק בְּקִדְמִיתָא, הָוָה נָהִיר מִסִּיפֵי עֵלְמָא,
וְעַד סִיפֵי עֵלְמָא. בִּיּוֹן דְאַסְתַּכַּל בְּדַרְיָה דְאַנּוּשׁ
וּבְדַרְיָה דְמַבּוּל. וּבְדַרְיָה דְפִלְגָתָה, וּבְכָל אֵינוֹן חֵיבֵיא.
גִנְזֵי לֵיהּ לְהֵהוּא נְהוֹרָא.

לשון הקודש

הוא להאיר לישראל אותו השמש שגנו
הקדוש ברנך הוא מיום שגברא העולם
ושגנו הקדוש ברנך הוא מלפני הרשעים של
העולם, כמו שכתוב (איוב לח) וַיִּמְנַע
מִרְשָׁעִים אֹרָם.

ואת אותו האור גנו אותו הקדוש ברנך
הוא. שפאשר יצא בראשונה, היה מאיר
מסוף העולם ועד סוף העולם. ביון

לָהֶם וְקִיּוּם לְעַמֵּד בְּצַד יְמִין, אֱלָא בְּצַד
שְׂמָאל. וְהַקְדוּשׁ בְּרִנְךְ הוּא עֲשֵׂה יוֹמָם
וְלַיְלָל לְהַנְהִיג כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְצַד שְׁלוֹ
בְּרָאוּי לוֹ. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

רבי חייא פתח ואמר, (מלאכי ג) וְזָרְחָה
לְכֶם יְרֵאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא
בְּכַנְפֵיהָ. בא ראה, עתיד הקדוש ברנך

בַּיּוֹן דְּאַתָּא יַעֲקֹב, וְאַתְדַּבֵּק בְּהַהוּא מִמְנָא רַבְרָבָא
 דַּעֲשׂו, וְאַכִּישׁ לִיה בִּירְכָא דִּילִיה, וְהוּה נָכִי.
 בְּדִין מַה כְּתִיב, וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, מָאן שְׁמֵשׁ, הַהוּא
 שְׁמֵשׁא דְגַנְיִו. בְּגִין דְּאִית בֵּיה אִסוּתָא, לְאַתְסָאָה לִיה
 מְאַרְכּוּבְתִּיה, וּלְבַתֵּר אֶתְסִי בְּהַהוּא שְׁמֵשׁא. דְּכְתִיב,
 (בראשית לג) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם, שָׁלֵם בְּגוּפִיה דְּאֶתְסִי.

וְעַל דָּא, זְמַן קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְגַלְאָה הַהוּא
 שְׁמֵשׁא, וְלֹא אֲנַחְרָא לִיה לְיִשְׂרָאֵל. דְּכְתִיב, וַזָּרַחָה
 לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה, מָאִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה. דָּא
 שְׁמֵשׁא דִּיעֲקֹב, דְּאֶתְסִי בֵּיה. וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהָ,
 דְּבַהֲהוּא שְׁמֵשׁא, יִתְסוּן בְּלַהוּ. בְּגִין דְּהָא בְּזִמְנָא
 דִּיקוּמוּן יִשְׂרָאֵל מַעֲפָרָא, כַּמָּה חַגְרִין וְכַמָּה סוּמִין
 יְהוֹן בְּהוֹן. וּבְדִין קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא יְנַהֵר לוֹן הַהוּא

לשון הקודש

שְׁנַרְפָּא

וְעַל בֵּן עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלּוּת
 אֶת הַשֶּׁמֶשׁ הַהוּא וּלְהַאִיר אוֹתוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל, שְׂכָתוֹב וַזָּרַחָה לָכֶם יְרֵאִי שְׁמִי
 שְׁמֵשׁ צְדָקָה. מַה זֶה שְׁמֵשׁ צְדָקָה? זֶה
 הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל יַעֲקֹב שְׁנַרְפָּא בּוּ. וּמְרַפָּא
 בְּכַנְפֵיהָ – שֶׁל אוֹתָהּ שְׁמֵשׁ כְּלָם יִתְרַפָּאוּ.
 מִשּׁוּם שֶׁהִנֵּה בְּזִמְן שִׁיִּשְׂרָאֵל יְקוּמוּ מִן
 הָעֶפְרָא, כַּמָּה חַגְרִים וְכַמָּה סוּמִים יְהִיוּ
 בְּהֵם, וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֹאִיר לָהֶם

שֶׁהִסְתַּכַּל בְּדוֹר אֲנוּשׁ וּבְדוֹר הַמַּבּוּל
 וּבְדוֹר הַפְּלִגָּה וּבְכָל אוֹתָם הִרְשָׁעִים, גַּנּוּ
 אֶת אוֹתוֹ הָאוֹר.

בַּיּוֹן שָׂפָא יַעֲקֹב וּנְדַבֵּק בְּאוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה
 הַגָּדוֹל שֶׁל עֲשׂו וְהַכִּישׁ אוֹתוֹ בִּירְכוּ, וְהִיה
 נָכִי, אִזּוֹ מַה כְּתוּב? וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ.
 אִיזֵה שְׁמֵשׁ? אוֹתוֹ הַשֶּׁמֶשׁ שְׁנַנּוּ, מִשּׁוּם
 שִׁישׁ בּוּ רְפוּאָה לְרַפָּא אוֹתוֹ מְאַרְכּוּבְתּוֹ,
 וְאַחַר כֵּן נְרַפָּא בְּשֶׁמֶשׁ הַהוּא, שְׂכָתוֹב
 (בראשית לג) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם, שָׁלֵם בְּגוּפוֹ,

שְׁמֵשׁ לְאַתְסָאָה בָּהּ. דְּכִתִּיב וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהָ.

וּבְדִין, יתְנַהֵר הַחַוָּא שְׁמֵשׁ, מִסִּיפֵי עֲלָמָא, עַד
סִיפֵי עֲלָמָא. וְלִישְׂרָאֵל יְהֵא אֲסוּזָא,
וְעַמּוּן עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת בֵּיהּ יתּוֹקְדוּן.
אַבְל לִישְׂרָאֵל מַה פְּתִיב, ^(ישעיה נח) אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר
אוֹרְךָ וְאַרְכָּתְךָ מְהֵרָה תִצְמַח וְהִלְךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ
כְּבוֹד יי אֲסַפְּךָ.

אַתְדַּרְנָא לְמִילֵי קַדְמָאִי: וְלִיוֹסֵף יִלְד שְׁנֵי בָנִים
בְּטָרָם תְּבוּא שְׁנַת הָרָעֵב וְגו'. רַבִּי יִצְחָק
פְּתַח, ^(מיכה ה) וְהָיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּגוֹזִים בְּקֶרֶב עַמִּים
רַבִּים פְּטִל מֵאֵת יי פְּרַבִּיבִים עָלַי עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא
יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבְנֵי אָדָם. תָּא חֲזִי, בְּכָל
יוֹמָא וְיוֹמָא, פִּד נְהוּרָא סְלִקָא. אֲתַעַר חַד צִיפְרָא
בְּאֵילָנָא דְגִנְתָּא דְעֵדֶן, וְקָרִי תֵּלַת זְמַנִּין. וְשִׁרְבִיטָא

לשון הקודש

אֲנִי חוֹזְרִים לְדַבְרִים הָרְאשׁוֹנִים. וְלִיוֹסֵף
יִלְד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרָם תְּבוּא שְׁנַת הָרָעֵב
וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, ^(מיכה ה) וְהָיָה שְׂאֵרִית
יַעֲקֹב בְּגוֹזִים בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים פְּטִל
מֵאֵת ה' פְּרַבִּיבִים עָלַי עֵשֶׂב אֲשֶׁר לֹא
יִקְנֶה לְאִישׁ וְלֹא יִיחַל לְבְנֵי אָדָם. פִּד
רָאה, בְּכָל יוֹם וְיוֹם פְּשִׁחָאוֹר עוֹלָה,
מִתְעוֹרְרַת צְפוּר אַחַת פְּעִיז שֶׁל גֵּן הָעֵדֶן,
וְקוֹרָאֵת שְׁלֹשׁ פְּעַמִּים, וְהַשְׂרִבִּיט מְוַדְקָף

אוֹתָהּ הַשְׁמֵשׁ לְהִרְפָּא בָּהּ, שְׁכַתוּב
וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהָ.

וְאִזּוּ יוֹאֵר אוֹתוֹ הַשְׁמֵשׁ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד
סוּף הָעוֹלָם, וְלִישְׂרָאֵל תְּהֵי רְפוּאָה,
וְהַעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת
יִשְׂרָפוּ בּוּ. אַבְל לִישְׂרָאֵל מַה פְּתוּב?
^(ישעיה נח) אִזּוּ יִבְקַע פְּשִׁחַר אוֹרְךָ וְאַרְכָּתְךָ
מְהֵרָה תִצְמַח וְהִלְךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ כְּבוֹד ה' י
אֲסַפְּךָ.

יִדְבַקְךָ, וְכָרוּזָא קָרִי בְחִיל, לְבוֹן אֲמַרִין, הוֹרְמַנִי
 דְבוּרֵיִרִי. מָאן מְנַכּוֹן דְחָמִי וְלֹא חָמִי. דְקִימָא
 בְעֵלְמָא, וְלֹא יִדְעֵי עַל מַה קְיָיְמִי, לֹא מִשְׁגִּיחִין
 בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיחֹן. ^(דף רד ע"א) אֲוֵרִייתָא קִימָא קִמִּיהוּ,
 וְלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בָהּ. טַב לֹזֵן דְלֹא יַפְרוֹן, עַל מַה
 יְקוּמוּן בְּלֹא סְבֻלְתָנּוּ. וְוִי לֹזֵן פִּד יִתְעָרוּן יוֹמֵי דְרַע
 עֲלֵייהוּ, וְיִטְרֹדוּן לְהוֹן מֵעֲלָמָא.

מָאן אֵינּוֹן יוֹמִין דְרַע, אִי סְלָקָא דַעְתָּךְ דְאֵינּוֹן יוֹמֵי
 דְסִיבּוֹ, לָאוּ הָכִי. דְהָא יוֹמֵי דְסִיבּוֹ, אִי זָכָה
 בְּבָנִין וּבְנֵי בָנִין, יוֹמֵי דְטַב אֵינּוֹן. מָאן אֵינּוֹן יוֹמִין
 דְרַע, אֲלֵא אֵינּוֹן כְּמַה דְאֲתַמֵּר. דְכִתִּיב, ^(קהלת יב) וְזָכוֹר
 אֶת בּוֹרְאֶיךָ בַיּוֹמֵי בְחֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי
 הָרָעָה, לָאוּ אֵינּוֹן יוֹמִין דְסִיבּוֹ. אֲלֵא רְזָא דְמַלְאָה, פִּד
 פָּרָא קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא עֲלָמָא, פָּרָא לִיה בְּאַתְוֹן
 דְאֲוֵרִייתָא. וְכָל אֶת וְאֶת עֲאֲלַת קִמִּיהוּ, עַד דְאֲתַקִּימוּ

לשון הקודש

מי הם הימים של רע? אם תעלה על
 דעתך שהם ימי הזקנה – לא כן, שהרי
 ימי הזקנה, אם זכה בבנים ובני בנים –
 הם ימי טוב. מי הם ימי רע? אלא הם
 כמו שנאמר, שכתוב ^(קהלת יב) וזכר את
 בוראריך בימי בחורתיך עד אשר לא
 יבאו ימי הרעה. אינם ימי הזקנה. אלא
 סוד הדבר – בשפרא הקדוש ברנך הוא

והפרוז קורא בחיל: לכם אומרים שרי
 הממשלה, מי מכם שרואה ולא רואה,
 שעומד בעולם ולא יודעים על מה
 קמים, ולא משגיחים בכבוד רבונם,
 התורה עומדת לפניכם ולא משתדלים
 בה – טוב להם שלא נבראו, על מה
 יקומו בלי שכל. אזי להם פשיתעוררו
 ימי רע ויטרונו אותם מן העולם.

בְּלֵחוּ אֶתְוֹן בְּאֵת בִּי"ת. וְכָל אֵינֹן אֶלְפָּא בִּיתוֹת
 דְּאֶתְגַּלְגְּלוּ אֶתְוֹן, בְּלֵחוּ קַיִימִי (בְּלֵחוּ) לְמַבְרִי עֶלְמָא.

בִּיּוֹן דְּאֶתְגַּלְגְּלוּ וְאֶתְחַפְרוּ תִרִין אֶתְוֹן אֵלִין ט"ר
 בְּחֻדָּא, סְלֻקָּא טי"ת וְלֹא אֶתִּישְׁבַּת, עַד דְּנַעַר
 בָּהּ קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא. וְאָמַר לָהּ, טי"ת טי"ת, עַל
 מָה אֶתְ סְלֻקָּא וְלֹא אֶתִּישְׁבַּת בְּדוּכְתִּיךְ. אָמְרָה
 קַמִּיָּה. וְכִי עָבַדְתָּ לִי לְמַחְזִי אֶת בְּרִישָׁא דְטוֹב, דְּהָא
 אוֹרִייתָא פְתַח בִּי כִי טוֹב. הֵיךְ אֲנָא מִתְחַפְרָא
 לְאֶתִּישְׁבָּא בְּאֵת רַע.

אָמַר לָהּ, תּוֹב לְאֶתְרִידָּהּ, דְּהָא אֶתְ עָרִידָּהּ לָהּ. דְּהָא
 בַּר נָשׁ דְּאֲנָא בְּעֵי לְמַבְרִי בְכוּן, תִּירוּוִיכוּ
 אֶתְכְּלִיל בְּחֻדָּא, וְיִתְבְּרִי. אֲבָל אֶתְ לִימִינָא, וְאוּהִי
 לְשִׁמְאָלָא. וְכִדִּין תָּבוּ וְאֶתִּישְׁבוּ דָּא בְּדָא בְּחֻדָּא.

לשון הקודש

את העולם, ברא אותו באותיות
 התורה, וכל אות ואת נכנסה לפניו,
 עד שהתקיימו כל אותיות באות ב"ת.
 וכל אותן אלפא ביתות שהתגלגלו
 האותיות, בלן עומדות ובלן לברא
 העולם.

בִּיּוֹן שֶׁהִתְגַּלְגְּלוּ וְהִתְחַפְרוּ שְׁתֵּי
 אוֹתִיּוֹת הִלְלוּ ט"ר יחד, עֲלֵתָה טי"ת,
 וְלֹא הִתְיַשְׁבַּת, עַד שְׁנַעַר בָּהּ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לָהּ: טי"ת טי"ת, עַל מָה
 אֶתְ עוֹלָם וְאֵינְךָ מִתְיַשְׁבַּת בְּמִקְוֶמְךָ?
 אָמְרָה לְפָנָיו: וְכִי עָשִׂיתָ אוֹתִי לְהִיּוֹת
 אוֹת בְּרֵאשׁ שֶׁל טוֹב, שְׁחֲרִי הַתּוֹרָה
 פְּתַחַה בִּי כִי טוֹב, אֵיךְ אֲנִי מִתְחַפְרָת
 לְהִתְיַשֵּׁב עִם אוֹת רַע?
 אָמַר לָהּ: שׁוּבִי לְמִקְוֶמְךָ, שְׁחֲרִי אֶתְ
 צְרִיכָה אוֹתָהּ, שְׁחֲרִי הָאָדָם שְׁאֲנִי רוּצָה
 לְבְרָא בְכֶם, שְׁתִּיכֹן נְכַלְלִים יחד
 וְיִבְרָא, אֲבָל אֶתְ לִימִין, וְהוּא לְשִׁמְאָל.
 וְאֵז שָׁבוּ וְהִתְיַשְׁבוּ זו עִם זו יחד.

את העולם, ברא אותו באותיות
 התורה, וכל אות ואת נכנסה לפניו,
 עד שהתקיימו כל אותיות באות ב"ת.
 וכל אותן אלפא ביתות שהתגלגלו
 האותיות, בלן עומדות ובלן לברא
 העולם.

בִּיּוֹן שֶׁהִתְגַּלְגְּלוּ וְהִתְחַפְרוּ שְׁתֵּי
 אוֹתִיּוֹת הִלְלוּ ט"ר יחד, עֲלֵתָה טי"ת,
 וְלֹא הִתְיַשְׁבַּת, עַד שְׁנַעַר בָּהּ הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר לָהּ: טי"ת טי"ת, עַל מָה
 אֶתְ עוֹלָם וְאֵינְךָ מִתְיַשְׁבַּת בְּמִקְוֶמְךָ?
 אָמְרָה לְפָנָיו: וְכִי עָשִׂיתָ אוֹתִי לְהִיּוֹת
 אוֹת בְּרֵאשׁ שֶׁל טוֹב, שְׁחֲרִי הַתּוֹרָה
 פְּתַחַה בִּי כִי טוֹב, אֵיךְ אֲנִי מִתְחַפְרָת
 לְהִתְיַשֵּׁב עִם אוֹת רַע?
 אָמַר לָהּ: שׁוּבִי לְמִקְוֶמְךָ, שְׁחֲרִי אֶתְ
 צְרִיכָה אוֹתָהּ, שְׁחֲרִי הָאָדָם שְׁאֲנִי רוּצָה
 לְבְרָא בְכֶם, שְׁתִּיכֹן נְכַלְלִים יחד
 וְיִבְרָא, אֲבָל אֶתְ לִימִין, וְהוּא לְשִׁמְאָל.
 וְאֵז שָׁבוּ וְהִתְיַשְׁבוּ זו עִם זו יחד.

בַּהֲהִיָּא שַׁעְתָּא פְּרִישׁ לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְרָא
 לֹון לְכָל חַד וְחַד, יוֹמִין וְשָׁנִין יְדִיעֵן. אֲלִין
 לִימִינָא וְאֲלִין לְשִׁמְאֵלָא. אֲלִין דִּימִינָא, אֲתִקְרוּן יְמֵי
 הַטּוֹב, וְאֲלִין דְּשִׁמְאֵלָא אֲתִקְרוּן יְמֵי הָרָעָה. וְעַל דָּא
 אָמַר שְׁלֵמָה, עַד אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ יְמֵי הָרָעָה. דְּאֲלִין
 מִסְחָרִין לִיהַּ לְבַר נָשׁ בְּחֻזְבֵי דְאִיהוּ עֶבֶד. כִּיּוֹן
 דְּאֲתִקְרוּן יוֹמִין דְּטוֹב, וְיוֹמִין דְּרַע, כִּידִין תְּבוּ
 וְאֲתִישְׁבוּ, לְאֲתִפְלֵלָא בְּהוּ בְּבַר נָשׁ.

וּבְגִינֵי כֶּךָ אָמַר דָּוִד, (תהלים מט) לָמָּה אִירָא בִימֵי רָע
 עֹון עֲקֻבֵי יִסְפְּנֵי. יְמֵי רָע וְדָאֵי. וְרֹזָא דָּא,
 אֲלִין אֲקָרוּן יְמֵי רָעָב, שְׁנִין דְּרָעָב, וְאֲלִין אֲקָרוּן יְמֵי
 שָׁבַע, שְׁנֵי שָׁבַע.

וְרֹזָא דְּמַלְחָה, דְּלֹא לְאַפְקָא מִבוּעָא דְּבְרִית קְדִישָׁא,
 בְּיוֹמֵי רָעָב, בְּשַׁנַּת הָרָעָב. וּבְגִין כֶּךָ יוֹסֵף

לשון הקודש

שָׁל רָע, אֲזִי שָׁבוּ וְהִתְיַשְׁבוּ לְהַכְלִיל
 בְּאָדָם.

וּמִשּׁוּם כֶּךָ אָמַר דָּוִד, (תהלים מט) לָמָּה
 אִירָא בִימֵי רָע עֹון עֲקֻבֵי יִסְפְּנֵי. יְמֵי רָע
 וְדָאֵי, וְזֶה הַסּוּד. אֲלוּ נִקְרְאִים יְמֵי רָעָב,
 שְׁנוֹת הָרָעָב, וְאֲלוּ נִקְרְאִים יְמֵי הַשָּׁבַע,
 שְׁנוֹת הַשָּׁבַע.

וְסוּד הַדְּבַר – שְׁלֵא לְהוֹצִיא אֶת מַעֲנֵן
 הַבְּרִית הַקְּדוּשׁ בִּימֵי הָרָעָב, בְּשַׁנַּת

בְּאֻתָּהּ שַׁעַה הַפְּרִיד אוֹתָם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וּבְרָא אוֹתָן אֶת כָּל אַחַת
 וְאַחַת יְמִים וְשָׁנִים יְדוּעוֹת, אֲלוּ לְיִמִין
 וְאֲלוּ לְשִׁמְאֵל. אֲלוּ שָׁל הַיְמִין נִקְרְאִים
 יְמֵי הַטּוֹב, וְאֲלוּ שָׁל הַשִּׁמְאֵל נִקְרְאִים
 יְמֵי הָרָעָה. וְעַל כֵּן אָמַר שְׁלֵמָה, עַד
 אֲשֶׁר לֹא יִבְאוּ יְמֵי הָרָעָה, שְׁאֲלוּ
 סוּבְבִים אֶת הָאָדָם בְּהַטָּאִיו שְׁהוּא
 עֲשָׂה. כִּיּוֹן שֶׁנִּבְרְאוּ יְמִים שָׁל טוֹב וְיְמִים

דַּאִיהוּ רְזָא דְבְרִית, סְתִים מְבוּעִיה בְּשַׁנַּת הָרָעָב. וְלֹא
 יְהִיב לִיה דְּוֹכְתָא לְאַסְנָאָה בְּעֵלְמָא. וְדָא בְּעֵי לִיה
 לְבַר נָשׁ, דְּכַד שְׁלֵטָא שְׁנַת הָרָעָב, דִּי־סְתִים מְבוּעִא
 דְּבְרִית קְדִישָׁא דִּילִיה. בְּגִין דְּלֹא יְהִיב לִיה דְּוֹכְתָא
 לְאַסְנָאָה בְּעֵלְמָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, רְזָא דָּא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה. בְּהִיא
 שְׁנַת הָרָעָב, בִּינּוֹן דַּאִיהִי שְׁלֵטָא, בְּעֵי לְאַסְתְּמָא
 מְבוּעִיה. בְּגִין דַּאִי לָא סְתִים לִיה, גָּרִים לְאַמְשָׁנָא
 רוּחָא לְהִתּוּא וְלָדָא מִהִתּוּא סְטָרָא. וְיְהִיב דְּוֹכְתָא
 לְהִתּוּא סְטָרָא לְמַפְשֵׁי בְּעֵלְמָא, סְטָרָא דְמִסְאָבָא
 בְּסְטָרָא דְקוּדְשָׁא. וְתוּ רְזָא, דְכְתִיב, (משלי ל) תַּחַת שְׁלֵשׁ
 רְגָזָה אֶרֶץ וְגו'.

וּבְגִין כֶּךָ יוֹסֵף צִדִּיקָא, רְזָא דְבְרִית, סְלִיק וְסְתִים
 מְבוּעִיה, בְּשַׁנַּת הָרָעָב. דְּלֹא לְאַתְעָרְבָא בְּהַדָּה

לשון הקודש

עֲלִיוֹן. בְּשַׁנַּת הָרָעָב הִיא, בִּינּוֹן שְׁהִיא
 שׁוֹלְטָת, צָרִיךְ לְסַתֵּם אֶת מַעֲיָנו, מִשׁוּם
 שְׂאֵם אֵינוֹ סוֹתֵם אוֹתוֹ, גּוֹרֵם לְמִשְׁךְ רוּחַ
 לְאוֹתוֹ הַנּוֹלָד מִהַצַּד הַהוּא, וְנוֹתֵן מְקוֹם
 לְצַד הַהוּא לְגַדֵּל בְּעוֹלָם, צַד הַטְּמָאָה
 בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. וְעוֹד סוֹד, שְׁכַתוּב (משלי ל)
 תַּחַת שְׁלוֹשׁ רְגָזָה אֶרֶץ וְגו'.

וּמִשׁוּם כֶּךָ יוֹסֵף הַצִּדִּיק, סוֹד הַבְּרִית,

הָרָעָב. וּמִשׁוּם כֶּךָ יוֹסֵף, שְׁהוּא סוֹד
 הַבְּרִית, סְתֵם אֶת מַעֲיָנו בְּשַׁנַּת הָרָעָב
 וְלֹא נָתַן לוֹ מְקוֹם לְרַבּוּת בְּעוֹלָם. וְזֶה
 צָרִיךְ לְאָדָם, שְׂכַאֲשֶׁר שׁוֹלְטָת שְׁנַת
 הָרָעָב, שְׂיִסְתֵּם אֶת מַעֲיָן הַבְּרִית קְדִישׁ
 שְׁלוֹ כְּדִי שְׁלֹא יִתֵּן לוֹ מְקוֹם לְרַבּוּת
 בְּעוֹלָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, סוֹד זֶה הוּא סוֹד

בְּלֵיל, וּלְמִיּהָב לָהּ דְּוִכְתָּא. וּמֵאֵן דְּאַפְתָּח מִבּוּעִיָּה
 בְּהָהוּא זְמַנָּא, עָלִיָּה כְּתִיב, ^(הושע ה) בֵּינֵי בְּנֵי בְּנָדוּ כִּי בְּנִים
 זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֹאכְלִם וְגו'. דְּהָא אֵלִין אֶקְרוּן בְּנִים
 זָרִים וְדָאֵי. בֵּינֵי בְּנָדוּ וְדָאֵי. וּבְגִין כֶּךָ זַכָּאָה חוּלְקָהוֹן
 דִּישְׂרָאֵל קְדִישִׁין, דְּלֹא אֶחְלָפוּ דְּוִכְתָּא קְדִישָׁא,
 בְּדוּכְתָּא מְסַאבָּא.

וְעַל דָּא כְּתִיב, וּלְיוֹסֵף יִלְדוּ שְׁנֵי בְּנִים בְּטָרָם תָּבוּא
 שְׁנַת הָרָעָב. דְּהָא מִהָהוּא זְמַנָּא דְּשִׁלְטָא שְׁנַת
 הָרָעָב, אֶסְתִּים מִבּוּעִיָּה וְסָלִיק מְקוּרִיָּה, דְּלֹא לְמִיּהָב
 בְּנִין לְסִטְרָא מְסַאבָּא, וְלֹא לְאַחְלָפָא דְּוִכְתָּא דְּקוּדְשָׁא,
 בְּדוּכְתָּא דְּמְסַאבָּא. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְחַפָּאָה לְמֵאֲרִיָּה
 דְּקוּדְשָׁא, כִּד יִיְתִי וַיִּשְׁלוּט, בְּדְכְתִיב, ^(ישעיה ח) וְחִבִּיתִי
 לִי תַמְסֹתִיר פְּנֵי מַבִּית יַעֲקֹב וְקוּיְתִי לוֹ.

לשון הקודש

וְעַל זֶה כְּתוּב וּלְיוֹסֵף יִלְדוּ שְׁנֵי בְּנִים
 בְּטָרָם תָּבוּא שְׁנַת הָרָעָב, שְׁהָרִי מִהַזְמַן
 הַהוּא שְׁשִׁלְטָה שְׁנַת הָרָעָב, סְתָם אֵת
 מַעֲיָנוּ וְסָלַק אֵת מְקוּרוֹ שְׁלֵא לָתֵת בְּנִים
 לְצַד הַטְּמֵאָה וְלֹא לְהַחֲלִיף מְקוּם שְׁל
 קִדְשׁ בְּמְקוּם שְׁל טְמֵאָה. וְצָרִיךְ אָדָם
 לְצַפּוֹת לְרַבּוּנוּ כְּשִׁיבָא וַיִּשְׁלַט, כְּפִתּוּב
^(ישעיה ח) וְחִבִּיתִי לָהּ תַמְסֹתִיר פְּנֵי מַבִּית
 יַעֲקֹב וְקוּיְתִי לוֹ.

סָלַק וְסְתָם אֵת מַעֲיָנוּ בְּשְׁנַת הָרָעָב,
 שְׁלֵא לְהַתְעַרֵּב עִמָּה בְּלֵיל וּלְתֵת לָהּ
 מְקוּם, וּמִי שְׁפּוֹתַח מַעֲיָנוּ בְּזְמַן הַהוּא,
 עָלִיו כְּתוּב ^(הושע ה) בְּה' בְּנָדוּ כִּי בְּנִים
 זָרִים יִלְדוּ עִתָּה יֹאכְלִם וְגו'. שְׁהָרִי אֵלוֹ
 נִקְרָאִים בְּנִים זָרִים וְדָאֵי. בְּה' בְּנָדוּ
 וְדָאֵי. וּמִשׁוּם כֶּךָ אֲשַׁרִי חֲלָקָם שְׁל
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים שְׁלֵא הִחֲלִיפוּ מְקוּם
 קְדוּשׁ בְּמְקוּם טְמֵא.

וּבְאֵין אֵינוֹן צְדִיקָא, וַיִּדְעִין אֲזַרְחֵי דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, וְנִטְרֵי פְקוּדֵי דְאֲזַרְיִתָּא לְמִיתָּהּ
בְּהוּ. דְּכְתִיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי יְיָ וַצְדִיקִים
יִלְכוּ בָּם וּפְשָׁעִים יַפְשְׁלוּ בָּם. וְכְתִיב, (דברים ד) וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בֵּינִי אֱלֹהֵיכֶם תִּימֵם כְּלַכֶּם הַיּוֹם. (ד"א ל"ג וּכְתִיב
 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי (י"ז). דְּהָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְקְדָשָׁא
 לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל (דף רד ע"ב) בְּכֹלָא וְלֹא יְהֵא לֹון בְּסִטְרָא דְמִסְאָבָא כְּלוּם) (תָּא תְּוֵי כַד סִטְרָא
 דָּא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא לֹא אֲנִטְרִיךְ לִיה לְכַר נִשׁ לְאַתְחֻזָּא בְּשׁוּקָא קַמִּיה בְּגִין דִּיכִיל לְנֻקְא
 וְאַתְיָהִיב לִיה רְשׁוּתָא לְחַבְלָא. וְתָא תְּוֵי בְּיַעֲקֹב מָה כְּתִיב וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה
 תִּתְרָאוּ, דְּלֹא בְּעֵי לְאַתְחֻזָּא קַמִּיה).

וּבְגִין דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַהַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
לְאַתְקַדְּשָׁא. (דְּאַתְמַר) (ד"א דְּכְתִיב), וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים
כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. מָאֵן אֲנִי. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
מְלָכוֹת שָׁמַיִם קְדִישָׁא. מְלָכוֹתָא אַחְרָא דְּעוֹבְדֵי
עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, אֲקָרִי אַחַר. דְּכְתִיב, (שמות לד)

לשון הקודש

רָאָה, בְּשִׁחְצָד תְּוֵה שׁוּלְטָא בְּעוֹלָם, לֹא צְרִיךְ לְאַדָּם
 לְהִרְאוֹת לְפָנָיו בְּשׁוּק, מִשׁוּם שְׂיָכּוֹל לְהִזְיֹק וְנִתְנָה
 לוֹ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּחֲוֹת. וְכֹא וְרָאָה מָה כְּתוּב בְּיַעֲקֹב,
 וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְרָאוּ, שְׁלֹא רָצָה
 לְהִרְאוֹת לְפָנָיו.

וּמִשׁוּם זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַזְּהִיר
אֶת יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַדְּשׁ, שְׂכָתוּב וְהִייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי. מִי זֶה אֲנִי? זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְלָכוֹת הַשָּׁמַיִם
הַקְּדוֹשָׁה. הַמְּלָכוֹת הָאַחֲרָת שֶׁל עוֹבְדֵי

אֲשֵׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שִׁיזְדָּעִים אֶת דְּרָכֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת
הַתּוֹרָה לְלַכֵּת בָּהֶם, שְׂכָתוּב (הושע יד) כִּי
יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי ה' וַצְדִיקִים יִלְכוּ בָּם
וּפְשָׁעִים יַפְשְׁלוּ בָּם. וְכְתוּב (דברים ד)
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם תִּימֵם
כְּלַכֶּם הַיּוֹם. וְר"א ל"ג וְכְתוּב (ויקרא ט)
וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְהוּ.
שְׁהֵרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְקַדְּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל
בְּכַל, וְלֹא יְהִיָּה לָהֶם כְּלוּם בְּצַד הַטְּמָאָה וְכֹא

כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִי קָנָא שְׁמוֹ.

וְהָא חַיִּי, אֲנִי, שְׁלֹטְנֵי דְעֵלְמָא דִּין, וְעֵלְמָא דְאֲתִי,
וּכְלָא בֵּיה תִלְיָא. אֲחֵר, סְטָרָא מְסֻאָבָא. אֲחֵר,
סְטָרָא אֲחָרָא בְּסְטָרָא מְסֻאָבָא, וְשׁוֹלְטְנֵי דִילִיָּה בְּהַאי
עֵלְמָא, וְלִית לִיה בְּעֵלְמָא דְאֲתִי כְלוּם. וּבְגִין דָּא מָאן
דְאֲתִדְבֵק בְּהַאי אֲנִי, אִית לִיה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

וּמָאן דְאֲתִדְבֵק בְּהַאי אֲחֵר, אֲתִאָבִיד מִהֵהוּא
עֵלְמָא, וְלִית לִיה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאֲתִי. וְאִית
לִיה חוּלְקָא בְּהַאי עֵלְמָא, בְּמְסֻאָבוֹ. בְּגִין דְּהֵהוּא מְלִכּוֹ
אֲחָרָא עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוּכְבָּיִם וּמְזֻלוֹת, כְּמַה אֵינּוּן
תְּרִיסִין גְּרִדִּינִין מְמַנֵּן בֵּיה, לְשִׁלְטָאָה בְּהַאי עֵלְמָא.
וּבְגִינֵי כֶּךָ, אֵלִישַׁע אֲחֵר, דְּנָחַת וְאֲתִדְבֵק בְּהַאי
דְרָגָא, אֲתִטְרִיד מִהֵהוּא עֵלְמָא דְאֲתִי, וְלֹא

לשון הקודש

ובעולם הבא.

ומי שנדבק באחר הזה, נאבד מן
העולם ההוא ואין לו חלק בעולם הבא.
ויש לו חלק בעולם הזה בטמאה, משום
שאותה המלכות האחרת, עובדי
עבודת כוכבים ומזלות, כמה הם מגנים
שומרים ממנים בה לשלט בעולם הזה.
ומשום כך אלישע אחר שיירד ונדבק
בדרגה הזו, נטרד מן העולם הבא

עבודה זרה נקראת אחר, שכתוב (שמות
לד) כי לא תשתחוה לאל אחר כי ה'
קנא שמו.

ובא ראה, אני – שלטון העולם הזה
והעולם הבא, והכל תלוי בו. אחר – צד
הטמאה, אחר, צד האחר בצד הטמאה,
ושלטונו בעולם הזה, ואין לו כלום
בעולם הבא, ומשום זה מי שנדבק
באני הזה, יש לו חלק בעולם הזה

אֶת־יְהִיב לִיה רְשׁוֹ לְמַהֲדַר בְּתִינֹכְתָא, וְאֶת־טְרִיד
מִהֵהוּא עֲלֵמָא, וְעַל דָּא אֶקְרִי אַחַר.

וּבְגִין כָּךְ בְּעֵי בַר נָשׁ לְאֶת־פְּרָשָׁא מִכָּל סְטָרִין, דְּלֹא
לְאֶסְתָּאבָּא בְּהֵהוּא סְטָרָא, לְמוֹזְפֵי בְּהֵאִי
עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דְאֶתִי. וְעַל דָּא, דָּא בְּרַכָּה, וְדָא
קָלְלָה. דָּא שָׁבַע, וְדָא רָעַב. כִּלְאֵי בְּהַפּוֹכָא דָּא מִן
דָּא. וְהָא אוֹקִימָנָא.

וּבְגִין כָּךְ, בְּהֵהוּא זְמָנָא דְשָׁנַת הָרָעַב, לִית לִיה לְבַר
נָשׁ לְאֶת־חֲזָאָה בְּשׁוֹקָא, וְלֹא לְאֶפְתָּחָא מִבּוֹעִיעִיה
לְאוֹלָדָא, לְמִיחַב בְּגִין לְאֵל אַחַר, וְהָא אֶתְמַר.

זָכָרָה אִיהוּ בַר נָשׁ דְּאֶסְתָּמַר לְמִיתָךְ בְּאַרְחָ
קְשׁוּט, וְלֹא־תִדְבַקָּא בְּמֵאֲרִיָּה תְדִיר. דְּכִתִּיב,
(דברים י') וְכָתוּב, אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ' (תְּדַבֵּק)

וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע, וְכוּ' תִשָּׁבַע, לֹא כְּתִיב, אֶלֶּא

לשון הקודש

הָרָעַב, אֵין לְאָדָם לְהִרְאוֹת בְּשׁוֹק, וְלֹא
לְפָתַח מַעֲיָנו לְהוֹלִיד בְּגִים לְאֵל אַחַר,
וְהִנֵּה נִתְבָּאָר.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁנִּשְׁמַר לְלַכֵּת בְּדַרְךְ אִמַּת
וְלְהִדְבֹק תְּמִיד בְּרַבּוֹנוֹ, שְׂכָתוֹב (דברים י') וְכוּ'
תְּדַבֵּק וְכָתוּב אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִירָא אֹתוֹ תַעֲבֹד וְכוּ'
תְּדַבֵּק וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע. וְכוּ' תִשָּׁבַע לֹא

הֵהוּא, וְלֹא נִתְנָה לוֹ רְשׁוֹת לְחֹזַר
בְּתִשׁוּבָה וּנְטָרַד מִן הָעוֹלָם הֵהוּא, וְעַל
כֵּן נִקְרָא אַחַר.

וּבְשֵׁמוֹ כָּךְ צָרִיךְ אָדָם לְהַפְרֵד מִכָּל
הַצְּדָדִים שְׂלֵא לְהַטְמִא בְּצַד הֵהוּא,
לְזִכּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן
זֶה בְּרַכָּה וְזֶה קָלְלָה, זֶה שָׁבַע וְזֶה רָעַב.
הַכֹּל בְּהַפּוֹךְ זֶה מְזִה, וְהִנֵּה בְּאַרְנוֹ.
וּבְשֵׁמוֹ כָּךְ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁל שָׁנַת

וּבְשֵׁמוֹ. מַאי תְּשַׁבַּע, כְּמַה דְּאוּקְיָמְנָא, לְמַתְוֵי
 כַּתְדִּיבְךָ בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא.

שְׁבַעַה דְרַגִּין לְעֵילָא עֲלָאִין עַל פְּלָא, רִזָּא דְשְׁלִימוֹ
 דְמַהִימְנוּתָא. וְרִזָּא דְשְׁבַעַה דְרַגִּין דְלִתְתָּא
 מְנִיחָהוּ, דְאֵינוֹן חֲבוּרָא חַד, וְקִשּׁוּרָא חַד, אֵלִין בְּאֵלִין,
 לְמַתְוֵי כְּלָהוּ חַד. וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (מלכים א ח) שְׁבַעַת
 יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם. וְכֹלָא חַד,
 וְקִשּׁוּרָא חַד, וְעַל דָּא כְּתִיב וּבְשֵׁמוֹ תְּשַׁבַּע, מְלַעֲיָלָא
 וּמַתְתָּא. וּפְאָה אִיהוּ (נ"א מֵאן דְּזָבִי לְאַתְדַּבְּקָא בֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּדָקָא יְאוּת. וּפְאָה הוּא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאִתֵּי. דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּתַח לִיהּ אוּצְרִין
 סְבִין קַדִּישִׁין בְּשַׁעְתָּא דְאַעֲטְרִיד לְקַבְּלָא עֲלוּתָא כְּמַה דְאַתְּ אַמַּר).

(נ"א וּמֵאן דְּמְנִיחַד אֵלִין בְּאֵלִין, עֲלִיהּ כְּתִיב), (דברים כח) יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת
 אוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם, אֵלִין אוּצְרִין דְלְעֵילָא
 וְתַתָּא. שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים כְּלָהוּ חַד. דְכְּתִיב,

לשון הקודש

כְּתוּב, אֵלָא וּבְשֵׁמוֹ. מַה זֶה תְּשַׁבַּע? כְּמוֹ
 שְׁבַאֲרֵנוּ, לְהִיּוֹת דְבִק בְּסוּד הָאֲמוּנָה.
 שְׁבַע דְרַגּוֹת לְמַעְלָה עֲלִיוֹנוֹת עַל הַכּוּל,
 הַסּוּד שֶׁל שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה וְהַסּוּד שֶׁל
 שְׁבַע דְרַגּוֹת שְׁלֵמָה מֵהֶם, שֶׁהֵם חֲבוּר
 אֶחָד וְקִשּׁוּר אֶחָד, אֵלּוּ עִם אֵלּוּ, שְׁכֻלָּם
 יְהִיוּ אֶחָד. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב (מלכים א ח)
 שְׁבַעַת יָמִים וְשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עָשָׂר
 יוֹם, וְהַכּוּל אֶחָד וְקִשּׁוּר אֶחָד. וְעַל כֵּן

כְּתוּב וּבְשֵׁמוֹ תְּשַׁבַּע, מְלַמְעֵלָה
 וּמְלַמְטָה. אֲשֶׁרִיו וְמִי שׁוֹזְבָה לְהַתְדַּבֵּק
 בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִאזִי, צְדִיק הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. שֶׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹתֵחַ לוֹ
 אוּצְרוֹת טוֹבִים קְדוּשִׁים בְּשַׁעַה שֶׁאַצְטְרִיד לְקַבֵּל
 הַתְּפִלָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 (וְמִי שֶׁמְנַחֵד אֵלּוּ עִם אֵלּוּ, עֲלִיוֹ כְּתוּב) (דברים כח)
 יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת אוּצְרוֹ הַטּוֹב אֶת
 הַשָּׁמַיִם. אֵלּוּ הָאוּצְרוֹת שְׁלֵמָה

אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם. אוֹצְרוֹ חַד, וְאִיהוּ אֶת
הַשָּׁמַיִם. (זכריה ד) שְׁבַעַה וְשַׁבְעָה מוֹצְקוֹת, וְאִינוֹן חַד.

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אוֹלֵי בְּאַרְחָא, אֲדַהְכִי חֲמוּ
חַד בַּר נָשׁ דְּהוּה אֲתִי, מִתְעַטְפֵּי בְּעֵטוּפָא
דְּמַצְוָה וּכְלֵי זַיִינִין קְטוּרִין תְּחוּתוּי. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא,
בַּר נָשׁ דִּין, חַד מִתְרִין אִית בֵּיה. אוּ זַפָּאָה שְׁלִים
אִיהוּ, אוּ לְרַמָּאָה (אָה) בְּנֵי עֲלָמָא אִיהוּ.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, הָא חֲסִידֵי עֲלִיזִינִין אָמְרוּ, הָוֵי
דָּן לְכָל בַּר נָשׁ לְזַכּוֹ. הָא תַּנִּינָן, בַּר נָשׁ
דְּנָפִיק לְאַרְחָא, יתְכַוִּין לְתַלְת מַלְיָן. לְדוּרוֹן, לְקַרְבָּא,
לְעִלוּתָא. מְנַלֵּן מִיַּעֲקֹב, דְּהָא לְתַלְת אֵלִין אֲתַכְוִין,
וְזַרְזֵי גְרַמִּיָּה לְדוּרוֹן, לְקַרְבָּא, לְעִלוּתָא. וְהָא בַּר נָשׁ,
אוֹלֵי בְּאַרְחָא אִיהוּ. הָא בֵּיה עֵטוּפָא דְּמַצְוָה,

לשון הקודש

שְׁלָם, אוּ שְׁהוּא בְּשַׁבִּיל לְרַמּוֹת אֶת בְּנֵי
הָעוֹלָם.

אָמַר לוּ רַבִּי יוֹסִי, הָרֵי הַחֲסִידִים
הָעֲלִיזִים אָמְרוּ, הָוֵי דָּן כָּל אָדָם לְכַף
זְכוּת. הִנֵּה שְׁנַיִנוּ, אָדָם שִׁיּוּצָא לְדַרְדָּר,
יִתְכַוֵּן לְשִׁלְשָׁה דְבָרִים – לְדוּרוֹן, לְקַרְבַּי,
וְלְתַפְלָה. מְנַיִן לְנוּ? מִיַּעֲקֹב. שְׁהָרֵי הוּא
הַתְּכַוֵּן לְשִׁלְשַׁת אֵלּוּ, וְזַרְזֵי עַצְמוֹ לְדוּרוֹן,
לְקַרְבַּי וְלְתַפְלָה. וְהָאִישׁ הִנֵּה הוּא הוֹלֵךְ
בְּדַרְדָּר, הִנֵּה יֵשׁ בּוֹ עֵטוּפָא שֶׁל מַצְוָה

וְלַמָּטָה. שְׁבַעַת יָמִים וְשַׁבְעַת יָמִים כָּלָם
אֶחָד, שְׁכַתּוּב אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת
הַשָּׁמַיִם. אוֹצְרוֹ אֶחָד, וְהוּא אֶת הַשָּׁמַיִם.
(זכריה ד) שְׁבַעַה וְשַׁבְעָה מוֹצְקוֹת, וְהֵם
אֶחָד.

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדַרְדָּר.
בִּינְתוּיָם רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא מִעֵטְפָא
בְּעֵטוּפָא שֶׁל מַצְוָה וּכְלֵי זַיִן קְטוּרִים
תְּחַתָּיו. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, הָאִישׁ הַזֶּה,
אֶחָד מִן הַשְּׁנַיִם יֵשׁ בּוֹ – אוּ שְׁהוּא עֲדִיק

לְעֻלּוֹתָא. וְהָא בֵּיה כְּלֵי זַיְיִנִּין, לְקַרְבָּא. פִּינּוּ דְתֵרִין
אֵלִין אֵית בֵּיה, תְּלִיתָאָה לָא לְמַרְדָּף אַבְתָּרָה.

כִּד קָרִיב לְגַפִּיָּהוּ, יַהֲבוּ לֵיה שְׁלָם וְלֹא אָתִיב לִזְנוּ.
אָמַר רַבִּי חֲזִיא, הָא חַד מֵאִינוּן ^(דף רה ע"א) תֵּרִין,
דְּאִתְחַזְיִין לְמַהוּי בֵּיה לֵית בֵּיה, דְּהָא לָא אִתְקִין
גְּרַמִּיה לְדוּרוֹן, וּבְדוּרוֹן שְׁלָמָא כְּלִיל בֵּיה. אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, דִּילְמָא אִיהוּ מְשַׁתְּדַל בְּעֻלּוֹתֵיהּ, אוּ מְרַחֵישׁ
תְּלַמוּדֵיהּ בְּגִין דְּלֹא יַעֲקֹר לֵיה.

אֲזִילִי כְּתָדָא, וְלֹא מְלִיל הֵהוּא בַר נָשׁ בַּהֲדִיָּהוּ.
לְבַתָּר אֲשַׁתְּמִטּוּ רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי
וְאֲשַׁתְּדָּלוּ בְּאוּרֵיָתָא. פִּינּוּ דְחֲמָא הֵהוּא בַר נָשׁ דְּהוּוּ
מְשַׁתְּדָּלִי בְּאוּרֵיָתָא, קָרִיב לְגַפִּיָּהוּ וַיְהִיב לִזְנוּ שְׁלָם.
אָמַר לִזְנוּ, רַבּוּתֵי, בְּמָה חֲשַׁדְתוּן לִי, כִּד יַהֲבִיתוּ לִי
שְׁלָם, וְלֹא אֲתִיבְנָא לְכוּ. אָמַר לֵיה רַבִּי יוֹסִי,

לשון הקודש

שְׁמַרְחִישׁ תְּלַמוּדוּ כְּדִי שְׁלָא יִשְׁכַּח
אוֹתוּ.

חָלְכוּ יַחַד, וְלֹא דַבֵּר אוֹתוּ הָאִישׁ
עִמָּהֶם. אַחַר כֵּן נִשְׁמְטוּ רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי
יוֹסִי וְהִשְׁתְּדָּלוּ בַּתּוֹרָה. פִּינּוּן שְׂרָאָה
אוֹתוּ הָאִישׁ שְׁמַשְׁתְּדָּלִים הָיוּ בַּתּוֹרָה,
קָרִיב אֵלֵיהֶם וְנָתַן לָהֶם שְׁלָם.

אָמַר לָהֶם, רַבּוּתֵי, בְּמָה חֲשַׁדְתֶּם אוֹתִי
כְּשֶׁנִּתְתֶּם לִי שְׁלָם וְלֹא הִשְׁבַּתִּי לָכֶם?

לְתַפְלָה, וְהִנֵּה בּוּ כְּלֵי זַיְיִן לְקַרְבֵּי. פִּינּוּ
שְׁיִישׁ בּוּ שְׁנֵי אֵלֶה, הַשְּׁלִישִׁי אֵין לְרַדָּף
אַחֲרֵיהּ.

כְּשֶׁקָּרַב אֵלֵיהֶם, נָתַנוּ לוֹ שְׁלָם וְלֹא
הִשִּׁיב לָהֶם. אָמַר רַבִּי חֲזִיא, הִנֵּה אֶחָד
מֵאוֹתָם הַשְּׁנַיִם שְׂרָאוּנִים לְהִיּוֹת בּוּ –
אֵין בּוּ, שְׁהָרִי לֹא תִקֵּן עֲצָמוּ לְדוּרוֹן,
וּבְדוּרוֹן כְּלוּל הַשְּׁלָם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
אוּלַּי הָיָה מְשַׁתְּדַל בַּתְּפֻלָּתוֹ, אוּ